

Do sądu krajowego należy sprawdzenie, że warunek ten jest spełniony oraz że obowiązek taryfowy jest obiektywny, przejrzysty, proporcjonalny, niedyskryminacyjny, oparty na charakterze stwierdzonego problemu i uzasadniony w świetle celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r., oraz że zostały zachowane procedury przewidziane w art. 6, 7 i 7a dyrektywy 2002/21, zmienionej dyrektywą 2009/140.

- 2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może przewidzieć, iż obowiązek taryfowy na podstawie art. 28 dyrektywy 2002/22, zmienionej dyrektywą 2009/136 – taki jak ten będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym – może zostać nałożony przez organ krajowy inny niż krajowy organ regulacyjny, który jest z reguły odpowiedzialny za stosowanie nowych ram regulacyjnych Unii dla sieci i usług łączności elektronicznej, z zastrzeżeniem, że organ ten spełnia wymogi dotyczące kompetencji, niezależności, bezstronności i przejrzystości przewidziane w dyrektywie 2002/21, zmienionej dyrektywą 2009/140, oraz że od decyzji, które on podejmuje, przysługują skuteczne środki odwoławcze do organu niezależnego od zainteresowanych stron, przy czym do sądu odsyłającego należy sprawdzenie, czy taka sytuacja ma miejsce w danym przypadku.

(¹) Dz.U. C 151 z 19.5.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo) – Société de Produits Nestlé SA/Cadbury UK Ltd

(Sprawa C-215/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Znaki towarowe — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 3 ust. 3 — Pojęcie charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania — Trójwymiarowy znak towarowy — Składający się z czterech paluszków wafel w czekoladzie Kit Kat — Artykuł 3 ust. 1 lit. e) — Oznaczenie tworzone jednocześnie przez kształt wynikający z charakteru samego towaru oraz kształt niezbędny do uzyskania efektu technicznego — Objęcie procesu produkcji pojęciem efektu technicznego]

(2015/C 371/12)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Société de Produits Nestlé SA

Strona pozwana: Cadbury UK Ltd

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. e) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie zarejestrowaniu w charakterze znaku towarowego oznaczenia tworzonego przez kształt towaru, jeżeli ów kształt przejawia trzy podstawowe właściwości, z których jedna wynika z charakteru samego towaru, a dwie pozostałe są niezbędne do uzyskania efektu technicznego, pod warunkiem jednak, że przynajmniej jedna z podstaw odmowy rejestracji określonych w tym przepisie znajduje zastosowanie do owego kształtu w pełni.

- 2) Artykuł 3 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) dyrektywy 2008/95, który dopuszcza odmowę rejestracji oznaczeń tworzonych wyłącznie przez kształt towaru niezbędny do uzyskania efektu technicznego, należy interpretować w tym sensie, że dotyczy on sposobu, w jaki dany towar funkcjonuje, i nie znajduje zastosowania do sposobu, w jaki jest on wytwarzany.
- 3) W celu uzyskania rejestracji znaku towarowego, który uzyskał charakter odróżniający w następstwie używania w rozumieniu art. 3 ust. 3 dyrektywy 2008/95, niezależnie od tego, czy znak ten był używany jako część innego zarejestrowanego znaku towarowego, czy też w połączeniu z takim znakiem, zgłaszający musi przedstawić dowód, że zainteresowany krąg odbiorców postrzega towar lub usługę oznaczone tym tylko znakiem, z pominięciem wszelkich innych znaków, które również mogą występować, jako pochodzące z określonego przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.07.2014.

Wyrok Trybunału (izba dziewiąta) z dnia 17 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – C. van der Lans/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-257/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Transport lotniczy — Prawa pasażerów w przypadku opóźnienia lub odwołania lotu — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 5 ust. 3 — Odmowa przyjęcia na pokład i odwołanie lotu — Duże opóźnienie lotu — Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów — Nadzwyczajne okoliczności]

(2015/C 371/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C. van der Lans

Strona pozwana: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że problem techniczny taki jak ten w postępowaniu głównym, który wystąpił niespodziewanie i nie jest następstwem nieprawidłowej obsługi technicznej, ani nie został wykryty podczas wykonywania regularnej kontroli, nie mieści się w pojęciu „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.